

ΕΤΟΣ 73ον

4 Μαΐου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 18 (3753)

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΙΕΡΩΣΥΝΗΣ

Σκηνές από την οργάνωση της πρώτης Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων παρουσιάζονται στή σημερινή Ἀποστολική περικοπή. Ἡ αὔξηση τῶν μελῶν της προκάλεσε ἐπιπλέον ἀνάγκες στή διακονία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Γιά τόν λόγο αὐτό, οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου ἀποφάσισαν οἱ ἴδιοι νά περιοριστοῦν στή λατρεία καί στό θεῖο κήρυγμα, ἐνῶ ζήτησαν ἀπό τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας νά ἐκλέξει ἐπτά ἄνδρες «πλήρεις Πνεύματος ἁγίου καί σοφίας» (Πράξ. 6,3), προκειμένου νά ἀναλάβουν εὐρύτερα διακονικά καθήκοντα στήν Ἐκκλησία. Στούς ἄνδρες πού ἐπιλέχθηκαν ἀνέθεσαν ἐπισήμως τή νέα διακονία, διὰ τῆς «ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν» (τοποθετήσεως τῶν χειρῶν) τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καί τῆς ἐπικλήσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Πῶς καθιερώθηκε ἡ χειροτονία

Τό μυστήριο τῆς ἱερωσύνης ἢ τῆς χειροτονίας καθιερώθηκε ἀπό τόν ἴδιο τόν Χριστό, ὅπως ὅλα τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐκεῖνος ἦταν πού ἐπέλεξε τούς ἁγίους Ἀποστόλους Του καί τούς μετέδωσε τήν πνευματική δύναμη καί ἐξουσία νά ἐνεργοῦν μεγάλα καί ὑπέρλογα μυστήρια ἐξ ὀνόματός Του, μέ σκοπό τήν πνευματική καθοδήγηση τῶν ἀνθρώπων πρός τή σωτηρία.

Στή συνέχεια καί μετά τήν Πεντηκοστή, οἱ Ἀπόστολοι, μέ τή χάρι τοῦ ἁγίου Πνεύματος, κατέστησαν ἐπισκόπους, πρεσβυτέρους καί διακόνους στή διαρκῶς ἀναπτυσσόμενη ἐκκλησιαστική κοινότητα. Οἱ ἐπίσκοποι χειροτόνησαν τούς διαδόχους τους, δημιουργώντας ἔτσι μία ἱερή νοητή ἀλυσίδα, ἡ ὁποία συνδέει διαχρονικά καί μέχρι τίς ἡμέρες μας ὅλους τούς κανονικούς καί ὀρθοδόξους λειτουργούς τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ζ' 1-7)

Ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπτά, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠῤῥξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Ἡ ἱερωσύνη, καρπὸς τῆς θείας ἀγάπης

Ἡ ἱερωσύνη δὲν δίνεται ἀπὸ τὸν Θεὸ ὡς ἐπιβράβευση τῆς ἀγιότητος ἢ τῆς ἀξιοσύνης τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ εἶναι καρπὸς τῆς θείας ἀγάπης καὶ συγκαταβάσεως, ἡ ὁποία μεριμνᾷ διαρκῶς γιὰ τὴ διακονία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἡ κορυφαία καὶ πλεόν σημαντικὴ ιδιότητα πού μπορεῖ νὰ ἀποκτήσει ὁ ἄνθρωπος, μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, πού δὲν συγκρίνεται μέ κανένα κοσμικὸ ἀξίωμα, ὅσοδήποτε ὑψηλό κι ἂν εἶναι.

Λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «Ἄλλοι οἱ ὅροι τῆς Βασιλείας καὶ ἄλλοι οἱ ὅροι τῆς ἱερωσύνης. Ἀλλὰ αὕτη εἶναι μεγαλύτερη τῆς Βασιλείας... Ὁ βασιλεὺς σώματα διοικεῖ, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς ψυχὰς διακονεῖ...». Εἶναι σέ ὅλους γνωστή ἡ σχετικὴ διδαχὴ τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, σύμφωνα μέ τὴν ὁποία τὴν πνευματικὴ ἐξουσία τοῦ ἱερέα δὲν ἔχουν οὔτε οἱ Ἄγγελοι: «Ἄν δεῖς ἄγγελο καὶ ἱερέα, νὰ προσκυνήσεις πρῶτα τὸν ἱερέα, διότι τελεῖ τὴν ἀναίμακτη θυσία τοῦ Χριστοῦ, στήν ὁποία σκύβουν καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ τὴν παρακολουθοῦν μέ ἔκσταση».

Ἡ ἀποστολή τοῦ ἱερέα

Ὁ ἀπλὸς καὶ ἀπέρिटτος λόγος τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ εἶναι ὁ πλεόν διδακτικὸς, γιὰ τὴ σπουδαιότητα τῆς ἱερωσύνης. Χρησιμοποιώντας εἰκόνες ἀπὸ τὴν καθημερινή ζωή, ἀπευθύνεται στὸν ἱερέα καὶ τοῦ λέει: «Ὁ βοσκὸς περιτριγυρίζει τὰ πρόβατά του. Ὁμοίως καὶ σύ ὁ παπᾶς

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατά τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, καθὼς μεγάλωνε ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, ἄρχισαν νά παραπονοῦνται οἱ ἐλληνόφωνοι ἐναντίον τῶν ἐντόπιων ἐβραιοφώνων πιστῶν, μέ τό αἰτιολογικό ὅτι στήν καθημερινή διανομή τῶν τροφίμων παραγκωνίζονταν οἱ χῆρες τους. Τότε οἱ δώδεκα ἀπόστολοι προσκάλεσαν ὅλους τοὺς μαθητές καί εἶπαν: Δέν εἶναι σωστό νά ἀφήσουμε ἐμεῖς τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί νά ἀσχολούμαστε μέ τό συσσίτιο. Ἐπιλέξατε λοιπόν, ἀδελφοί, ἑπτὰ ἄνδρες ἀπό σᾶς, πού ἔχουν καλή φήμη καί εἶναι πλήρεις Πνεύματος ἀγίου καί σοφίας, τοὺς ὁποίους θά ἐγκαταστήσουμε σέ αὐτό τό ἔργο, ἐνῶ ἐμεῖς θά ἀφοσιωθοῦμε στή λατρεία καί στό λειτούργημα τοῦ κηρύγματος. Ὁ λόγος αὐτός τῶν ἀποστόλων ἄρесе σέ ὅλο τό πλῆθος, καί ἐξέλεξαν τόν Στέφανο, ἄνδρα πλήρη πίστεως καί ἀγίου Πνεύματος, καί τόν Φίλιππο, τόν Πρόχορο, τόν Νικάνορα, τόν Τίμωνα, τόν Παρμενά καί τόν Νικόλαο, προσήλυτο ἀπό τήν Ἀντιόχεια, τοὺς παρουσίασαν δέ στοὺς ἀποστόλους, οἱ ὅποιοι, ἀφοῦ προσευχήθηκαν, τοὺς χειροθέτησαν. Καί ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ διαδιδόταν καί μεγάλωνε ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν πάρα πολύ στά Ἱεροσόλυμα, ἐνῶ πάρα πολλοί Ἰουδαῖοι ἀποδέχονταν τήν πίστη.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἔχεις χρέος νά περιτριγυρίζεις τά σπίτια τῶν χριστιανῶν ἡμέρα καί νύχτα, ὄχι νά τρώγεις καί νά πίνεις καί νά παίρνεις τά πράγματά τους, ἀλλά νά στοχάζεσαι ποιὸς ἄνδρας εἶναι μαλωμένος μέ τή γυναῖκα του, ποιὸς πατέρας μέ τό παιδί του, ποιὸς ἀδελφός μέ τόν ἀδελφό του, ποιὸς γείτονας μέ τό γείτονα; Νά τοὺς βάζεις σέ ἀγάπη. Αὐτό εἶναι τό χρέος τοῦ παπᾶ καί νά βάζεις τή ζωή σου καί τό κεφάλι σου διὰ τοὺς χριστιανούς». Μέσα σέ λίγες γραμμές ὁ Ἅγιος περιγράφει τήν κοινωνική καί πνευματική ἀποστολή τοῦ ἱερέα, ὁ ὁποῖος «δέν εἶναι ἄνθρωπος, ἀλλά ἡ θυσία ἑνὸς ἀνθρώπου, πού προστίθεται στή θυσία τοῦ Θεοῦ. Καί αὐτό εἶναι ἡ ἱερωσύνη».

Νά προσεύχεσθε, ἀδελφοί, γιά τοὺς κληρικούς μας, ὅπως καί ἐκεῖνοι διαρκῶς προσεύχονται γιά ὅλο τό πλῆρωμα τῆς Ἐκκλησίας. Νά προσεύχεσθε νά ἐλκύουν πάντοτε πάνω τους τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά ἀναποκρίνονται στήν ἱερή ἀποστολή τους, ὑπερνικώντας τίς ἀδυναμίες καί τά πάθη τους. Νά συνεχίζουν ἐπαξίως τή σπουδαία ἱερατική παράδοση τῶν ἁγίων προκατόχων τους, ἐργαζόμενοι γιά τή δόξα τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του. Ἀμήν!

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

ΧΑΡΙΣΤΕ ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
www.apostoliki-diakonia.com.gr

4 Μαΐου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δέ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καί τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Πελαγίας μάρτυρος († 290). Ἰλαρίου ὁσίου. Ἦχος: β' - Ἐωθινόν: Δ' - Ἀπόστ.: Πράξ. στ' 1-7 – Εὐαγγ. Μάρκ. ιε' 43 - ιστ' 8.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Μαΐου, τοῦ Παραλύτου.
Ἀπόστολος: Πράξ. θ' 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ε' 1-15.

ΦΩΤΙΟΣ ΑΝΑΣΤ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΑΓΙΟΛΟΓΙΟΝ ΙΤΑΛΩΝ ΑΓΙΩΝ

(Α' ἔκδ., σχῆμα 24x28, τόμοι Α' καί Β', 592 καί 448 σελ. - τετράχρωμο)

Στό πρῶτο μέρος τῆς παρουσίας μελέτης ὁ φιλάγιος ἀναγνώστης θά θαυμάσει τή συστηματική ἐργασία σύνταξης «Ἀγιολογίου κατὰ μήνα πάντων τῶν ἐν Ἱταλία Ἀγίων», ἀρχίζοντας ἀπό τό μήνα Σεπτέμβριο καί λήγοντας στόν μήνα Αὐγουστο. Ἀκολουθεῖ τό δεύτερο μέρος ἐπιγραφόμενο «Συστηματικόν Ἀγιολόγιον» στό ὁποῖο ἐμπεριέχονται α) Μαρτυρολογικός χάρτης τῶν τοπικῶν μαρτύρων τῆς Ἱταλικῆς χερσονήσου, καί β) Χρονολογικός χάρτης τῶν ἁγίων παρθένων, παρθενομαρτύρων, ὁσίων μοναχῶν καί μοναζουσῶν, ὁσιομαρτύρων πατέρων καί μητέρων τῆς Ἱταλικῆς χερσονήσου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

(Α' ἔκδ., σχῆμα 14x24 ἑκατ., σελ. 104)

Ἡ Ἀποστολική Διακονία προχώρησε στήν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ πνευματικοῦ βιβλίου, στό ὁποῖο ἀναλύονται ἡ μοναξιά, ἡ σιωπή καί ἡ προσευχή ὡς ἔννοιες τῆς ὀρθόδοξης πνευματικότητας.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν αἰῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr